

Comedie pur contemporană: "PREMIUL DE EXCELENȚĂ"

Dr. Pașcu BALACI

Personagiile:

Jenică Vidu, poet pensionar, autor al volumului "Pravurile, pulverile";**Primarul** unui municipiu vestic al României;**Kiraly Andras**, autorul plachetei de haiku"- uri intitulate "Singuri in pustă";**Angelică Crudu**, tânăr poet, autor al plachetei de versuri "mi se rupe- n paișpe,, ;**Parțiu Orvel Tăciunel**, profesor, președintele juriului secției de literatură;**Mitică Molidu**, revoluționar și consilier municipal.*(Orice asemănare cu realitatea este pur și evident, întâmplătoare.)*

SCENA 1

*(În luxosul și imensul birou al primarului municipului intră revoluționarul și consilierul Mitică Molidu.)***Mitică Molidu** :Bună ziua, domnule primar.**Primarul** (*ridicând ochii dintr-un dosar gros*): Bună ziua.**Mitică Molidu**(*tușind încurcat*): Domnule primar, dați-mi voie...**Primarul**: Poftim !**Mitică Molidu** (*radios*): Doresc să fiu primul consilier din Primărie care să vă adreseze cele mai alese, vibrante,sincere și călduroase felicitari pentru marea victorie în alegerile europarlamentare.

Nu numai marele nostru municipiu vă iubește, dragă domnule primar, ci și întreaga Europă! De-acum înainte, drumul spre o strălucită carieră europeană , poate chiar mondială, este larg deschis. Bruxelles-ul , Strasbourg-ul și Haga vor urma exemplul municipiului nostru. Vă vor cădea, în curând,la picioare.

Primarul(*tușind încurcat*): Mulțumesc,mulțumesc,dragul meu Mitică.**Mitică Molidu** (*nestăpânit*): Ce vă mai invidiez, domnule primar,ce vă mai invidiez. Dar invidia mea este pur benefică,este lucrativă, nu este distructivă.**Primarul**: De ce să mă invidiezi ?**Mitică Molidu**: Pentru că ați scăpat basma curată din mlaștina politicii mărunte de aici din Romania.**Primarul**: Ei, ți- am făcut ție loc, să revii tu în locul meu.

Doar ai mai fost primar.

Mitică Molidu: Să revin eu ? Să revin eu pe scaunul acela pe care stați Dumneavoastră și pe care eu îl cunosc bine din 22 decembrie ? Să revin eu? Când o face plopul pere și răchita micșunele.**Primarul** : Nu vorbi în ceas rău. Știi cine a rostit zicala asta populară?**Mitică Molidu**: Cum să nu ? Tovarășul Nicolae Ceaușescu. A spus că atunci se va întoarce capitalismul în România când o face plopul pere și răchita micșunele.

Primarul : Vezi că stii? Și plopul a făcut pere și răchita micșunele tocmai în decembrie 1989 când Dumnezeu și bravul nostru popor l-au rasturnat de la putere. Căci fără ajutorul Celui de sus și buluceala celor de jos, dictatorul nu ar fi căzut în numai câteva zile.

(sentențios)

Așa că se pot întâmpla minuni oricând.

Mitică Molidu: Oricând, domnule primar !

Primarul: Nu va fi nici o minune să revii pe fotoliul de primar, domnule consilier Mitică.

(întinde mâinile într-un gest generos)

Tronul meu ți-l las ție. Am să ordon partidului meu să te sprijine.

Mitică Molidu: Domnule primar, sincer sa fiu, nu mă mai simt în stare.

Primarul (*uimit*): Dar nu ai mai fost primar ?

Mitica Molidu: Ba da. Dar față de cele trei legislaturi ale dvs., primariatul meu a fost de două parale... adica, pardon, de doua zile... Imediat după revoluție ,după ce au fugit tovarășul și tovarășa , eu am devenit primul primar democrat, ca să zic așa, de după era comunistă. În cele două zile, pe 22 și pe 23 decembrie, cât a durat primariatul meu...

Primarul: Atât de scurt?

Mitică Molidu : Scurt și intens. Am suferit un atac...

Primarul (*speriat*): Atac ? Un atac al teroriștilor ?

Mitică Molidu : Nu , un atac de cord... Am fost imediat internat în spital și de acolo am urmarit revolutia. În direct...

Primarul: Cum de-ai reusit să ajungi așa degrabă la primarie imediat după fuga Ceaușeștilor?

Mitică Molidu: Păi, institutia pe care o conduceam eu era cea mai apropiată de primărie. Am trecut podul și am intrat în istorie.

Primarul: Dacă fugea un alt director și-ți lua locul?

Mitică Molidu : S- a nimerit să fiu eu cel mai aproape și mai iute de picior. Nu am reușit să fiu primar decât o clipită în oceanul istoriei, dar numele meu figurează în fruntea listei primarilor de dupa 22 decembrie.

Am fost primul care am ajuns în balconul Primăriei.

De aici, de la geamul ăsta , de la geamul ăsta istoric,eu, am vorbit mulțimii din piață.

Din balcon...

Primarul(*ironic*): Ai jucat *scena balconului* ?

Mitică Molidu: Da, am jucat- o. Eu eram Romeo, iar Julieta mea era ...

Primarul (*cu gâtul întins*): Era ?...

Mitică Molidu : Era... *Revolutia Română*...

Primarul: Este adevărat că înainte vreme scriai lucrări istorice?

Mitică Molidu. Da, dar mă săturasem de lucrări istorice, voiam de data asta să fac, pur si simplu, marea istorie, nu să mai scriu despre ... Decebal !

Primarul: Ai scris și despre Vlad Țepeș?

Mitică Molidu: Da, dar dacă aș scrie acum despre Vlad Țepeș, pur și simplu, aș primi țeapă. Cine se mai interesează de Țepeș? Nimeni .

Poate vreun doctorand , vreun profesor amărât de istorie, care vrea să și mărească salariul cu sporul de doctorat...

(ducând degetul spre buze)

Eu scriu acum... despre ce credeți ?

Primarul : Nu am idee.

Mitică Molidu: Despre... Dracula.

Primarul (uimit): Dracula?!?

Mitică Molidu: Dracula este singura marfă românească demnă de exigențele exportului. Tovarăsul Nicolae Ceaușescu, ușor să-i fie praful de pușcă, ne cerea să dăm producție pentru export . Să lichidăm datoria externă. El a reușit să lichideze datoria externă, dar acum ea a crescut la loc. Este chiar și mai mare. De aceea trebuie să-i urmăm exemplul, dar într-unsens superior. Să creăm ceva superior, ceva care să aducă profit maxim. Lucrurile nu s-au schimbat aproape de loc. Pentru că trebuie să exportăm masiv să scăpăm de noua datorie externă. Dar nu mai putem înfometă populația. Ce putem noi să livrăm acum în democrația noastră multilateral dezvoltată?

Pe Dracula.

Primarul : Chiar crezi că ...

Mitică Molidu (se așprinde): De ce să ne prostescă pe noi scoțienii cu monstrul lor din Loch Ness?

De ce să ne înfioare chinezii cu Yeti, omul zăpezilor?

Noi, românii, avem monstrul nostru...

Nefericit popor este acela care nu are propriul său monstru !...

Fiecare nație ca să prospere trebuie să aibă dreptul sacru la monstrul ei . Dreptul de a avea propriul nostru monstru este un drept natural, inalienabil și imprescriptibil...

În societatea noastră post-industrială și intens informatizată, nevoia de monștri este foarte mare, domnule primar.

Să știți că romanul lui Bram Stoker, în comparație cu cartea mea despre Dracula este numai o glumiță. De grădiniță.

À propos, dacă vă duceți la Bruxelles sau la Strasbourg, domnule primar...

Primarul: Sigur că mă duc. Păi, nu sunt eu euro-parlamentarul vostru ?

Mitică Molidu: Acolo la o berică belgiană, la un mititel valah sau o sărmăluță transilvană , puteți aduce vorba despre ...monstrulețul meu, ăăă, despre cartea mea. V- o daruiesc cu dedicație.

(Scoate o carte din buzunar și scrie pe pagina de gardă)

Primarul(luând cartea) Ei, cum ești și tu ?! Nici nu am pus șezutul meu amărât de est-european pe scaunul falnicului și opulentului Occident, că deja îmi și dai sarcini de serviciu.

Mitică Molidu: De serviciu în slujba țărișoarei ăsteia dragi, România, fecioară virgină , iertați-mă pentru intenționatul mu pleonasm, fecioară virgină, ziceam, care se mărita cu bătrânul continent . Ce să punem noi în lada de zestre a fecioarei- țărișoarei noastre ? Dvs. credeți că Occidentul e prost ? Nici vorbă ! Așteapta trusoul, așteaptă zestrea miresei . Ce trusou îi pregătim noi ?

Înainte vreme ,în strainatate, când se vorbea despre România se aducea vorba de Ceaușescu și Nadia Comaneci. Mai tarziu, de Gică Hagi.

Pe Ceaușescu l-am împușcat, Nadia a îmbătrânit și s-a îngrășat. Nu mai sare peste bâră. Gică Hagi s-a răsuflet. Trebuie să dăm Occidentului altceva. Ce anume ? Pe Dracula.

Să-l ascundem pe acest monstru în lada de zestre a țărișoarei noastre, domnule deputat euro-parlamentar !

Primarul: Pe dracu ! Nu fi naiv !

Mitică Molidu: Nu sunt deloc naiv.

Dracula este *moneda forte* acum. Mai tare decât dolarul. Americanii nu știu de Romania,ei știu de Dracula. Pentru cei mai mulți dintre ei, România nu este România, ci *Draculia*, dacă vreți. Dacă nu -l exportăm pe Dracula imediat,intrăm în acut și rapid faliment național, vom da de dracu cu adevărat ! Ca să scăpăm de dracu, există o singură salvare. Să-l aruncăm în brațele altora, să -l livrăm altora sub numele faimos de Dracula! *Nu putem scăpa de Dracu, decât prin Dracu-la!!!* Nu este un simplu joc de cuvinte, domnule primar ! Dracula ne va lovi cu un **tsunami** de bani !

Cine are bani, are și succes în politică !

Cine intră în politică,devine invulnerabil și poate să se îmbogățească și să -și salveze investiția ! Puterea pe care și-o dă politica are o mare hibă: este prea scurtă! De aceea, trebuie profitat la maximum și să-ți umpli buzunarele de bani !

Cine n-are bani,n-are ce căuta în politică. Am zis!

Primarul (*uitându-se în carte*): Când ai scris tu cartea asta, Mitică ?

Scena 2

În cabinetul revoluționarului și consilierului municipal Mitică Molidu, directorul editurii "Draculia" intră cu timiditate poetul pensionar Jenică Vidu.

Jenică Vidu : Buna ziua, domnule director. Vă adresez sincere felicitari .

Mitică Molidu (*uimit*):Pentru ce ?

Jenică Vidu:Pentru victoria în alegerile europarlamentare.

Mitică Molidu: Te-ai țicnit,Vidule ? Ce alegeri visezi? Nu eu am fost ales pentru Bruxelles, ci primarul.

Jenică Vidu: Da, dar cine l-a consiliat pe primar ? Cine va fi noul consilier euro-parlamentar al primarului?

Mitică Molidu: Cine?

Jenică Vidu: Ei, cine? Dumneavoastra!

Mitică Molidu : Eu ? De unde știi ? Nici nu am discutat asta cu primarul .

Jenica Vidu: Eu nu știu ce ați discutat cu primarul. Eu citesc ziarul local ca pe Sfânta Scriptură și în predica de ieri, pardon, în editorialul de azi, taman asta se scrie despre Dumneavoastră.

Mitică Molidu (*siderat*): Ce se scrie ? N-am apucat să văd...

Jenică Vidu: Că veti fi consilier euro-parlamentar al domnului primar. Mă rog, acum, ex-primar, că nu poate sta în același timp și la noi și la Bruxelles.

Și la noi în oras, deși suntem majoritar ortodocși, este ca și la alegerea papei la Vatican.

Mitică Molidu: Adică ?

Jenică Vidu : Ce bagă ziarul local pe coș, se cam albește de fumul adevărului...

Mitica Molidu(cu modestie): Ei, uite, nici nu m-am gandit la asta ...

Jenică Vidu. Vă rog a-mi permite să gândesc cu voce tare.

Mitică Molidu: Gândește !

Jenică Vidu :Oare nu- i lucrătura primarului? Care nu vă propune, grosolan,să -i fiți prim- consilier, ci strecoară cu subtilitate propunerea într-un mod foarte fin, prin intermediul presei locale . Acum, Dvs., nu aveți decât să - l întrebați pe primar dacă poate fi adevărat ce proclamă sus și tare presa democrată.

Și primarul nu o să zica "Nu !". Ca să nu- i supere pe cei de la foaie.

Mitică Molidu:Dar la urma urmei , bietul nostru primar nu are pe cine alege. Nu i - am fost eu *baci* până la adânci bătrâneți? Nu cu mine se deschide lista primarilor democrați de după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie...

Jenică Vidu: Pardon ! Marea Revoluție Socialistă din Decembrie...

Mitică Molidu: A, da, asta am vrut să spun... dar avem cu toți încă automatisme verbale...

Jenică Vidu: Nu vă îngrijorați , am și eu...

Mitică Molidu: Ca să scăpăm de automatismele verbale eu aș propune ceva.

Jenică Vidu: Ce anume ?

Mitică Molidu: Nu sunt eu cel săpat cu dalta de oțel în marmura albă cu litere de aur ca fiind primul primar al "*primăverii din Decembrie*" a poporului român ? Să folosim sintagma aparent oximoronică **Primăvara din Decembrie 1989** ! Literele de aur ale numelui meu vor fi veșnice!

(cu un ton *ex-cathedra*)

Aurul nu rugineste,poetule !

Jenică Vidu: Mie îmi spuneți ? Mie, care am fost farmacist din fragedă tinerețe ? Aurul nu rugineste dar,mai ales, nici nu poate corupe un caracter de oțel ca al Dumneavoastră. Doar bronzul se coclește. Chiar și în statuile marilor poeți ai țării și ai lumii. A statuii poetului nostru național din orașul nostru unde în fiecare 15 ianuarie...

Mitică Molidu: Hai, să lăsăm festivismele arhicunoscute. Pentru ce ai venit la mine?

Jenica Vidu(răsufală adânc): Am venit ca sa repar o nedreptate , aș zice, istorică.

Mitică Molidu (mirat): Istorică ? Vrei să m - atingi la punctul sensibil ? Știi că sunt autor de lucrări istorice.

Jenica Vidu: Știu și, cu atât mai mult , vreau sa repar o nedreptate istorica. În sensul de... *istorie literară*. Am venit pentru un singur lucru. Știti, bineînțeles, că ne așteaptă o noua ediție a **Galei Premiilor de Excelență** oferite de municipiul nostru celor mai de seamă oameni ai urbei.

(trist)

Acum doi ani ... am pierdut la secția literatură. În ciuda vârstei mele înaintate și înțelepte și operei mele de o maturitate fără seamăn...

Mitică Molidu(uşor ironic): Mai ales, în ciuda vârstei, Jenică.

Jenica Vidu: A câştigat un profesor cu o lucrare de istorie ...

Mitică Molidu(sare în sus): De istorie ?

Jenică Vidu: De istorie, dar de istorie literară despre revista literară a urbei . Ceva în genul de reflectare a *ideii evropenești* în această revistă literară.

Și gata am fost ... Terminat... Am fost sacrificat precum mielul ...

Mitică Molidu (*râde bine dispus*):Nu precum mielul, că nu mai ești tânăr, Jenică, ci precum berbecul...

Jenică Vidu(*râde și el*): Da, precum berbecul. Pentru că în juriu , fiind mai mulți scriitorii de la revista literară cu pricina, am fost sacrificat pe altarul municipal.

Am pierdut premiul pentru literatură pe nedrept. Deși premiul era pentru secția de literatură,el s-a acordat în mod samavolnic și nedrept , pentru o biată lucrare de istorie literară. Și nu pentru literatură, pentru poezie ori proză ori teatru. Dreptate-i asta,domnule consilier municipal ?

(*Răsuflând adânc*)

Acum am fost nominalizat din nou, alături de doi concurenți mult mai tineri, neexperimentați, dar dacă nu o să ies, nu o să râdă lumea de bătrânețea mea ? Nu o să pufneasca în răs până și curcile din curtea casei mamei mele de la țară ? Nu o să miaune de jale și pisica blocului unde stau ?

Mitica Molidu(*binevoitor*): Câți ani ai, Jenică ?

Jenică Vidu : În 15 ianuarie voi împlini 70 de ani...

Mitică Molidu: Nu cred... Vai, cum au trecut anii? E posibil așa ceva ? Tu, să ai tu, 70 de ani ?

Jenică Vidu(*scoate un buletin de tip vechi, foarte scorojit și i-l intinde*) : Parcă eu cred !? Dar, iată, ce glăsuiește actul...

Mitică Molidu: Țsta nu e buletin, Jenica.

Jenica Vidu : Da' ce -i ?

Mitică Molidu : Hrisov. Uric. Pergament. Papirus. Manuscris de la Marea Moarta.

(*se uita cu luare aminte*)

Extraordinar!!! În 15 ianuarie împlinești 700 de ani...

Jenică Vidu (*atins*): Cum !?!

Mitică Molidu : A, iartă - mă , am spus șapte sute de ani ?

Jenică Vidu(*smiorcaindu- se lamentabil*): Daaa...

Mitică Molidu: Ei, nu te supăra, sunt și eu obosit. Ce să fac? Matusalem a trăit mai mult decât tine... În 15 ianuarie, anul viitor, tu vei împlini 70 de ani...

(*contrariat*)

Dar să știi un lucru: marii poeți ai lumii nu trăiesc până la vârsta asta...

Jenica Vidu (*atins la punctul cel mai sensibil*): Ei, nu, pe dracu,domnule consilier municipal. Dar Rabindranath Tagore, ori Michelangelo?

Și eu trăiesc mult ca și mama mea. Mama mea cu asta se ocupa. În plus, m- am și nascut pe 15 ianuarie. Nu întâmplător!!!

De când mă știu eu am scris, am scris, am scris. Încă din leagăn.

Ce vechime uluitoare am eu în câmpul scrisului românesc ! Ar trebui ca Statul Roman să - mi dea o pensie suplimentară pentru metafora mea rară, pentru rima mea interioară, dacă orașul ăsta ingrât, nu mi va da Premiul de Excelență imediat.

Mitică Molidu: Ai bolunzit ? Vorbești în rime ?

Jenica Vidu: Spre deosebire de Mr. Jourdain care a vorbit în proză, eu vorbesc, când doresc, numai în versuri.

Primul meu tipăt a fost un " hai -ku" foarte reușit. Eu am asupra mea, oriunde și oricând, un căpețel de creion și un crâmpeiaș de hârtie. Când Sfânta Muză îmi trage o scatoalcă - Na !- peste capul meu pleșuv, dar genial , iute scot căpețelul de creion loial , întind hârtiuța și- haț!- am apucat inspirația de pleată și o pun la chinuri de îndată... Eu forțez nemurirea, asta mi-e firea, Excelență !!!

Mitică Molidu: Bun, dar ca să câștigi Marele Premiu de Excelență trebuie să..

Jenica Vidu : Să ?...

Mitică Molidu: Să scrii o carte... Ai scris ceva?

Jenica Vidu: Da.

Mitică Molidu: Ce ?

Jenica Vidu: Am scris... o plachetă.

Mitica Molidu : Numai atât ?

Jenica Vidu : Ce să fac, domnule director ? Mă lasă puterile... Că eu scriu de la începutului secolului trecut și mi- am dat seama de zădărnicia scrisului meu. De aceea, cărticica mea de acum , sper să nu fie cârâitul meu de corb singuratic, se intituleaza " *Pravurile, pulverile...*", parafraza dupa eminescianul vers " *Vânturile, valurile*", numai că eu fiind, farmacist, am preschimbat vânturile și valurile în *pravurile, pulverile...*

Mitică Molidu : Bun! Jenică, uită-te la mine și multumește-mi încă de pe acum. Om te fac! Excelență te fac ! Dar pentru asta, scrie...

Jenica Vidu: Dar am scris !

Mitică Molidu: Ai scris pe dracu, lasă- mă să termin! Scrie repede o cerere de *sponsorizare* la consiliul local unde sunt consilier municipal și mă voi îngriji personal să iei banii ...

(*dulce -imperativ*)

Dar vei scoate placheta numai și numai la Editura mea. Cu E mare. La Editura "Dracula".

Jenica Vidu : La ce ?

Mitică Molidu: La editura mea. Cu " E" mare și "D "mare. Cea mai bună editură din oraș.

Tot acum ai să scrii și o cerere de sponsorizare la consiliul județean.

Poetul blând sugerează la două oi, adică la două Muze, adică la două consilii : municipal și județean. Ha, ha, ha, ha, ha !!!

Jenica Vidu: Cum ? Să cer bani și de la consiliul județean ? Nu vor ști consilierii județeni că am făcut cerere și la consilierii municipali ?

Mitică Molidu: Nu. Pentru că le - a luat Dumnezeu mințile. Sunt atât de dezbinați, se cred atât de importanți și se urăsc atât de mult încât se ignoră reciproc, fiecare negând existența politică a celuilalt. Foarte bine, noi să fim destepti și să profităm din plin de prostia lor îngâmfată.

Jenica Vidu: Sunteți un adevărat Machiavelli al României !

Mitică Molidu: Machiavelli a fost pentru Italia. României îi trebuie altceva.

Sper să găsesc eu. Deocamdata , pune-te pe scris. Poeții trebuie să compună și cereri administrative, nu numai poezii.

Scrie: " Către consiliul local al municipiului ". Și apoi,tot așa : " Către Consiliul județean ..".

(Poetul pensionar începe să scrie pe o coală de hârtie ce îi dictează consilierul)

Scena 3

(În biroul primarului intră consilierul Mitică Molidu).

Mitică Molidu: Bună ziua, Excelență... europarlamentară! V- ați întors de la Bruxelles ?

Primarul: Da.

Mitica Molidu: Bine că v -ați întors mai repede. Știți ce s- a întâmplat aici în lipsa Excelenței voastre ?

Primarul : Ce să se întâmple ?

Mitică Molidu : A început bătaia.

Primarul : Ce bătaie ?

Mitică Molidu :Bătaia în partidul nostru. Lupta cânească pentru ciolan. *Homo homini canem.* Omul este pentru celălalt om, câine! Mai ales când e vorba de ciolan.

Primarul (nedumerit) Ce ciolan ?

Mitică Molidu: Pentru sfântul ciolan al slujbelor bine plătite din Primarie. Pentru terenuri .Pentru funcții în consilii de administrație. Pentru posturi în serviciile subordonate primăriei. Pentru amante. Pentru primele locuri de pe listă. Membrii de partid s- au preschimbat în câini: ciobănești autohtoni, buldogi , dalmățieni , tekeli , ci- hua- hua și s-au apucat la harță. S-au mursecat cu cuvinte grele, s-au sfâșiat cu sudalme ca la ușa cortului,au lătrat de s-a auzit pâna în Capitală și au alergat cu limbile

scoase de un cot în trei curse de scrutin pentru desemnarea celui mai colțos reprezentant care sa fie candidatul nostru la stână...

Primarul (*cască ochii*): La stână ?

Mitica Molidu : Am zis " la stână"? ... Iar ticuri și automatisme verbale. Mă tâmpesc tot mai mult din cauza vârstei... Nu am vrut sa spun "stână", ci am vrut să spun Primarie ... Noroc că nu a aflat ziarul judetean despre acest război de secesiune... de sucesiune , că ne- ar fi topit tot partidul.

Primarul : Ce bine că m - am întors !

(*visător*)

Stăteam eu cuminte în banca Parlamentului Europei,că acolo suntem încă prunci de tâtâ, iar gândul meu tot la scumpa noastră țărișoară se întorcea...

(*umflandu- și vocea odată cu venele de pe frunte*)

Ca să aud ce ?

Că partizanii mei, rămași fără *lider maximus*, adică fără mine- au început să se sfâșie între ei? Hotărât lucru: Aștia vor să - mi distrugă corabia. Eu am fost supranumit *Pater Maximus* al partidului de către presa din România pentru că înainte de potopul alegerilor îi luam cu mine pe toți nenorocițiiăștia de pigmei în Arca mea , exact ca și tata Noe când a luat sălbaticuniile pământului la bord .Și acum ? Poftim recunoștință !

(*Scrâșnește sălbatic din dinți*)

Am să - i asvârlu pe toți peste bord ! Afară cu toate sălbaticuniile din partidul meu ! Afară cu toți câinii din corabia mea !Afarăăăă!

Mitică Molidu (*rațional*): Bine,bine,dar cu cine o să- înlocuim ? Corabia nu poate să rămână goală!

Primarul :

(*își face o cruce uriașă ,călugărească*)

Va fi o pierdere uriașă de sânge în partidul nostru. O hecatombă, un genocid politic ,un masacru , un abator în care personal îi voi înjunghia pe toți porcii care se pretind democrați. Așa cum proorocul Ilie i-a înjunghiat pe toți preoții zeului păgân Baal , după ce rugăciunea lui fierbinte a adus poporului ales ploaia după trei ani de secetă.

(*Își cuprinde fruntea în palme*)

Dar cu ce să înlocuim *sângele vărsat* pentru binele municipiului , județului, țării noastre, în ultimă instanță ? Că municipiul nostru și judetul nostru sunt între primele din țara asta! Gândește-te! Raționează, află, visează în noaptea ce vine o soluție viabilă .Și asta cât mai repede. Că iar trebuie să mă întorc la Bruxelles.

Scena 4

(În biroul primarului intră val –vârtej consilierul Mitică Molidu)

Mitică Molidu (cu umilinta ,îngenuncheaza):Am o propunere, la ce am discutat deunăzi , domnule primar !

Primarul (cu nasul în hârtii):Ascult cu mare atentie !

Mitică Molidu: Fără să mă laud singur ca prostul, am îndrăsneala de a va înainta o propunere pe care, personal, o consider deosebit de progresistă ,populară, de larg interes cetățenesc, umanitară, politică și foarte populară, în același timp. M-am chinuit toată noaptea să o găsec. În locul membrilor marcanți ai partidului nostru vom găsi cetățeni mai buni într-o acțiune îndrăsneată de promovare a adevăratelor valori ale acestei urbe...

Primarul (interesat, ridică ochii din hârtii): Te ascult cu mare atenție...

Mitică Molidu:Este o idee care poate să cucerească până și Capitala și conducerea superioară a partidului nostru...

Primarul (la fel de intrigat și interesat): Mă uimești...

Mitică Molidu:Dacă veți accepta ideea mea,se va acoperi de îndată pierderea masivă de sânge din partidul nostru. Pentru că așa e: partidul nostru este ca un trup umflat cu sânge rău. Dacă nu punem lipitorile la timp ca să sugă sângele cel rău, partidul nostru drag își va da obștescul sfârșit.

Primarul: Care este propunerea ta ?

Mitică Molidu: Anul acesta va fi o noua gală...

Primarul (se încruntă): Ce gală ?

Mitică Molidu: Gala marilor Premii de Excelență.

Primarul(dă din mână a lehamite): Eh !Nu mi- ai spus absolut nici o noutate.Premii... de excelență,zici... Știam și eu asta. Bani aruncati pe gărla orgoliilor câtorva indivizi care se pretind geniali și neînțeleși.

Mitica Molidu: Dați- mi voie, Excelență europarlamentară să -mi expun în liniște punctul de vedere.

Primarul (se face comod): Să aud.

Mitica Molidu: Toata lumea va crede că anul acesta va fi cea de-a treia sau a patra Gală, nu are importanță numărul, ci conteaza enorm și decisiv subtila lovitură de teatru și năpraznica lovitură de măciucă pe care o vom aplica în căpățânile inamicilor noștri.

Primarul (surâde o clipă): La ce te- ai gândit, Machiavelli de România ?

Mitică Molidu: De unde ați mai scos-o și pe asta?

Primarul :Tu nu mai citesti presa locală ?

Mitică Molidu (dând din mână):Parcă mai am eu timp de prostii ?

(Se apropie de primar și vorbește în șoaptă)

Anul acesta m- am gandit la următoarea strategie. Sunteți atent ?

Primarul : Da. Foarte atent.

Mitică Molidu: Anul acesta trebuie neapărat sa înmulțim secțiile concursului și să mărim substanțial Premiile de Excelență.

Primarul : De ce ? Nu sunt destule secții ?

Mitică Molidu: Ba da, dar ca să recuperăm pierderile din partid, trebuie să avem mai multe secții, mai mulți candidați, mai multă zarvă, mai mulți câștigatori, iar câștigătorii aleși, tot de noi și pe sprânceană democrată vor deveni, *volens -nolens*, membrii partidului nostru.

Primarul (*sare în picioare, vădit interesat acum*): La câte secții te - ai gândit ?

Mitică Molidu :La... mai multe.

Primarul :Te ascult.

Mitică Molidu: Excelență, am propus secțiunile de *Literatură, Arte vizuale,Arta dramatică,Muzica, Acte de curaj și devotament în slujba comunității...*

Primarul: Asta da, e bine!

Mitica Molidu :Apoi,*Învățământ preuniversitar, Învățământ universitar, Învățământ mediu...*

Primarul : Și asta e bine! Să luptăm pentru programul de *România Educată* !

Mitică Molidu:Apoi: *Mass Media...*

Primarul : Minunat, trebuie să avem cei mai combativi ziariști alături de noi !

Mitica Molidu: Apoi, *Tineri de perspectivă...*

Primarul:Bravo, viitorul e al nostru !

Mitica Molidu:Apoi,*Sport...*

Primarul:Nu - i rău, microbiști sunt încă mulți și au să ne voteze dacă susținem echipele orașului și județului ...

Mitica Molidu: Apoi, *finis coronat opus*, secțiunea secțiunilor : **OMUL ANULUI** !

Primarul (*se strâmbă, simțind primejdia politică*): Nu poate fi periculos OMUL ANULUI ? Să mă schimbe pe mine de la conducerea orașului ? Hm, ce zici ? Și doar e unul singur, ce să fac eu cu un singur vot ? Mai bine taie -l de pe lista de propuneri de excelență pe... omul anului.

Mitică Molidu (*uimit*): Să -l tai ? Dar întotdeauna, la toate edițiile precedente ale Premiilor de Excelență, **Omul Anului** a fost sarea și piperul, a fost *summum*-ul întregului concurs... Cum ar fi un

concurs de frumusețe fără *Miss* ? Omul Anului este premiul cel mai râvnit, cel mai disputat. Omul Anului a fost și rectorul Universității din oraș, a fost și episcopul... Omul Anului trebuie să existe și anul ăsta...

Primarul: Bine, nu- l tăia, dar ai grijă ca să - l jugănim pe *Summum* - ul tău și să nu ne facă probleme de concurență în partid.

Mitica Molidu: Bine, am să- l jugănesc pe Omul Anului.

Primarul : La ce secțiuni te- ai mai gândit ?

Mitică Molidu(*scoțând un petec de hârtie*): *Caritate, Proiecte de protecție socială...*

Primarul: Nu - i rău! Prinde la alegătorii naivi și idealiști imaginea noastră de samariteni moderni ...

Mitica Molidu : Apoi m- am gandit la sectia de *Managementul afacerilor...*

Primarul : Bravo, avem nevoie de bani în campania electorala, bravo! Că doar nu ne -o da Europa euroi să ne spălăm noi rufele murdare de pe aici... Bravo! E un proiect minunat ! Putem sa ne pregătim de Ignat la partidul nostru. Pe cine vom tăia mai întâi și întâi ?

Încă o data, bravo, *bravissimo* !

Mitică Molidu: Bravo, bravo, dar ne trebuie... bani!

Primarul : Cât ?

Mitică Molidu : Un miliard și mai bine. Dar de lei vechi, nu de lei noi...

Primarul : Ești nebun ? Cu austeritatea și criza financiară mondială pe cap ?? Cu pandemia actuală de coronavirus? De unde să -ți dau eu un miliard și mai bine de lei vechi ?

Mitică Molidu : Nu va fi un masacru, o noapte a Sfântului Bartolomeu în partidul nostru ?

Primarul (cu un aer crunt): Ba da! Trădătorii și schismaticii trebuie decapitați ! Deviaționiștii de la directiva clară a partidului trebuie înlăturați cât mai repede !

Mitică Molidu : Atunci, Excelenta ? Ce mai așteptați ?

Primarul (strângand pumnii în aer): Am să -ți dau un miliard de lei vechi, nu noi, dar pentru *oameni noi*, absolut noi și valoroși, îți dau un miliard ca să- l împarți cum știi tu că e mai bine. Exact un miliard . Nici un bănuț în plus.

Mitică Molidu: Nici un bănuț în plus. Mulțumesc mult. N- am gândit cum trebuie ?

Primarul : Ba da, *implementăm* în partidul nostru *toate excelențele* orasului... Ia stai un pic ! De ce nu toate excelențele județului ?

Mitică Molidu: Pentru că Regulamentul de participare la concurs prevede numai cetățeni ai capitalei județului.

Primarul: Nu sunt de acord. Municipiul nostru nu este un oraș închis ca pe vremea tovarășului Nicolae Ceaușescu. De ce n-am primit eu repartiție la oraș și m-am dus la dracu-n praznic? Pentru că m-am

născut la sat. Să modificăm în ședință de urgență Regulamentul concursului de excelențe. Sau să facem de îndată buletine de capitală... de județ și tuturor celor nominalizați la premiile de excelență, fie că sunt din oraș sau de pe cuprinsul județului. Jos discriminarea !

Să fim democrați până la capăt !

(După o clipă de tăcere)

Să știi că ideea ta e genială de-a dreptul! Ce ar fi să raportăm ideea noastră europeană de stimulare a excelențelor din întreaga noastră țară la Capitală ? Partidul nostru iubit este într-o profundă criză morală, în scădere vertiginosă de popularitate, trebuie acum să scoatem excelențele țărișoarei noastre la bătaie. Să le ademenim cu onoruri, cu aplauze, cu apariții la TV, dar și cu bani, că nu le strică, să le oferim un oscior, o statueta, o diplomă...

Mitică Molidu: Da, dar... Dar trebuie și ceva bani. Deși am stârpit marxism-leninismul ca pe un păduche la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie...

Primarul (uluie) :Ce-ai zis ?

Mitică Molidu: Ce-am zis?

Primarul: Ai zis Marea Revoluție Socialistă din Octombrie...

Mitică Molidu: Fir' ar ! Iar mi-a ieșit automatismul verbal pe gură ! Voiam să spun că, deși am stârpit marxism-leninismul care promova materialismul, noi nu am stârpit din Decembrie 1989 și până acum ... materialismul, mai ales materialismul vulgar... Chiar și strălucirile noastre Excelențe suferă uneori, mai mult sau mai puțin, din cauza acestui îngrozitor materialism vulgar... O fatalitate a secolului, a Europei... Dolarul, euroiul, francul elvețian, rubla, yenul cu ochi oblici învârtesc politica și lumea. Propun ca Premiile de Excelență să crească încă o dată

Primarul :Adică?

Mitică Molidu: Premiul pentru o Excelență să fie de 100 de milioane de lei vechi, plus statueta de bronz, diploma și... *luminile rampei*.

Astea costă cel mai puțin, dar au cel mai mare efect!

Honos alit artes, zice latinul, onoarea hrănește artele.

Luminile rampei sunt cele mai mari premii pentru unii creatori.

Primarul :Perfect! Dă-i bataie, îți dau mână liberă, ai grijă ca totul să pară că vine din partea *societații civile*, umile, fără apostile și atât de altruiste și progresiste din municipiul nostru. Că acolo, la ei, în Europa, eu am observat că societățile civile sunt foarte importante... Sunt foarte credibile în ochii cetățenilor. Trebuie să ne luăm și noi după sora noastră mai mare, Europa...

Mitică Molidu :N- aveți grijă, Excelență europeană! Tot noi vom conduce acest oraș și când vom fi în opoziție. Capitala este prea departe de noi și nu are putere până aici. Dacă va fi de rău, vom apela la Sfânta Treime.

Primarul : Nu știam că ai devenit un mistic fervent. Am auzit că șeful de la imobiliare s-a facut popă.

Mitica Molidu: Dar nu știți ce este Sfânta Treime în orașul nostru ?

Primarul: Nu.

Mitica Molidu: Este colacul nostru politic de salvare în caz de extremă urgență.

Primarul: Colacul nostru de salvare ? Dar ce ? Suntem cumva pe mare ?

Mitica Molidu: Da, Excelență, suntem pe o mare frământată.

Marea Roșie de sânge a politicii pe care nu o mai poate trece nimeni fără vicleșuguri.

Iar Sfânta Treime nu este decât alianța noastră cu formațiunea politică care atinge aproape o treime din populația urbei noastre.

(ducând degetul la buze)

Este o organizatie politică imbatabila ,statornică,rapidă. Reactioneaza repede când e atacata. Este iute. Iute mereu. Nu-i pomenesc numele că o știți. În caz de nevoie, ne aliem cu aceasta organizatie iute , mereu.

Și de ce n- am fi aliați la urma urmei ? Mi- e mai aproape pielea, de județ, decât cămașa populară de in național din Capitală. Când suntem aliați cu aceasta organizatie iute, mereu,suntem și mai aproape de putere. De aceea, nu este nici o mirare faptul că județul nostru frontalier s- a aliat cu județul frontalier din țara vecina. Pentru a forma o euroregiune ! Să ne fie cât mai bine! Hop și-așa!

Scena 4

(În biroul directorului editurii "Draculia,, intră poetul pensionar Jenică Vidu. Directorul se hârjonește cu tânăra lui secretară printre cafele,gustări și o sticlă de vin franțuzesc).

Jenica Vidu: Bună ziua, domnule director!

Mitică Molidu (foarte bine dispus): Să nu îmi mai zici așa ! De acum înainte să-mi spui numai "**Excelență!**" Ai înțeles ? Că am primit dezlegare, undă verde , firman, ucaz, ordin,autorizatie verbala,mandat special și împuternicire din partea ilustrisimului și excelentisimului nostru deputat europeanar să tai și să spanzur în excelențele orașului, ba chiar ale judetului întreg.

Jenică Vidu(umil): Foarte bine, foarte bine...

Mitică Molidu(râgâie mulțumit și face un semn discret secretarei): Draguță ,ieși. Am afaceri cu domnul scriitor .

(Secretara iese repede ca o zvârlugă)

Ai terminat de scris cărțulia?

Jenică Vidu(jignit): Dar nu e cărțulie, e ...

Mitică Molidu: Să văd.

(Poetul îi întinde un maldăr de hârtii scrise)

Jenică Vidu: Cineva spunea că poetii trebuie citiți seara.Daca un poet este citit dimineața, atunci este ... **asasinat.** Acum este dimineața.

(Ca pentru sine,șoptește fatalist)

Voi fi **asasinat...**

Mitică Molidu (*nițel afumat și, din aceasta cauză, mai sincer*): Asta nu merge

(*aruncă foaia de hârtie*),

nici asta

(*arunca iar altă foaie*),

asta ar merge oarecum...

(*pune hârtia de o parte, pe masă*)

dar asta este o stupizenie...

(*aruncă foaia de hârtie în aer*)

Jenica Vidu (*se încovoiaie, gemând*):

Domnule director...

(*luând seama*)

Excelență, vă rog să mă cruțați de tristul, sinistrul chiar, spectacol al sacrificării inocentelor mele fiice, poemele ... Sufăr îngrozitor, eu sunt deosebit de sensibil...

Mitică Molidu (*cu duritate*): Eu îți dau bani, eu te public, eu te cenzurez. Eu te înființez, eu te desființez! Ai înțeles?

(*Continuă să citească și să azvârle întruna foi de hartie în aer, păstrând foarte puține file scrise, în timp ce poetul se cutremură spasmodic la fiecare execuție din biroul directorului editurii*)

Acum, după ce ți-am făcut deratizarea poemelor, îți aduc o veste bună.

Cererea ta de sponsorizare a fost aprobată în consiliul local, ți s-a alocat suma de 50 de milioane de lei. Vechi.

Jenica Vidu (*cade în genunchi, aproape plângând*): Cincizeci de milioane de lei vechi!?! Pentru un poet la fel de vechi!?! **Excelență... Excelență...** Marele Dumnezeu al marilor poeți să vă binecuvânteze...

Mitică Molidu: Ridică - te de acolo, poate oricând să între secretara mea în birou cu vreo urgență de la partid...

(*Poetul se ridică, scuturându-se îndelung pe pantaloni*)

Jenica Vidu: Ce să fac acum?

Mitică Molidu: Îți spun eu ce să faci. Te prezinți la Primărie ... Cu aerul că nu știi absolut nimic...

Jenica Vidu: Am să fac pe niznaiul... *Niznai* e din limba rusă... Eu am studiat limba rusă...

Mitica Molidu: Lasă acum limba rusă... Întrebi dacă ți s-a aprobat cererea de sponsorizare...

Jenica Vidu: Iau banii...

Mitica Molidu. Nu iei nici un ban, nu sunt banii tăi...

Jenica Vidu (*contrariat*) Cum adică, nu sunt banii mei? Dar eu am făcut cerere...

Mitica Molidu: Dar cine a aprobat cererea ta, deșteptule ? Eu... *(după o clipă)*, adică, oamenii mei... Bani aprobați sunt banii pentru carte, așa că indică numărul meu de cont, pardon, numărul de cont al Editurii Dracula. Cu E mare și D mare. Ai înțeles ? Verși banii în contul ăsta...

(Mitică Molidu scrie pe un petec de hârtie numărul de cont al editurii și apoi îi înmânează biletul)

... și peste câteva zile, eu îți tipăresc *plachetuța* asta ca să poți intra în marele concurs al candidaților la secția literatură. După ce ai vărsat banii pentru a fi publicat, poți să bei obișnuita ta bere la cafeneaua "La Storia" din centru. Dar să taci mîlc, să nu te ia gura pe dinainte. Dacă vrei să te îmbeți în aceste zile hotărâtoare, să bei în mica ta garsonieră. Pe care ai primit-o tot de la Primărie. În timp ce familia cu mulți copii stau sub cerul liber..

(îl amenință cu degetul)

Nu trebuie să știe absolut nimeni ce am vorbit noi acum. Să nu ni se întâmple vreo nenorocire... Să batem în lemn, domnule ... poet Matusalem !

Jenică Vidu *(umil)*: Am înțeles, Excelentissime!

(Iese pe dindaratele ca înaintea unui suveran absolut)

Scena 5

(În cafeneaua centrală a urbei numită "La Storia" se întâlnesc poeții concurenți Angel Crudu și Kiraly Andras)

Angel Crudu : Buna ziua, Andi !

Kiraly Andras : Servus!

Angel Crudu: Felicitări pentru nominalizare la Premiul pentru Literatură!

Kiraly Andras : La fel! Sărbătorim ?

Angel Crudu: De ce nu ? Din 15 scriitori concurenti, am ramas doar trei . **Trei pentru infern.** Pentru Marele Premiu pentru Excelență la literatură.

Kiraly Andras : Știi cine a mai fost nominalizat ?

Angel Crudu : Bineînțeles, am citit ziarul Primăriei. L- au scos de la piața de vechituri , l-au nominalizat pe Nestorul poezilor din județul nostru , pe spișterul Jenică Vidu. Cel care ne dă versuri cu pipeta...

Kiraly Andras: Jesus Maria ! Āla ? Āla care făcea injectii la adjunctul mai marelui revistei literare pe timpul Odiosului și Sinistrei ? Păi, tu știi cine - i Āla ?

Angel Crudu: De unde să știu, eu am venit mai tarziu în orașul vostru.

Kiraly Andras: Păi, Āsta facea o injectie scumpă pe gratis, redactorului șef adjunct ca să-l întinerească fiindcă avea muiere tânără. După injectia cu afrodisiac, primea o coloană de poezie. Apoi mai dădea niște vitamine și pilule de la Ana Aslan și apărea, de data asta, chiar pe prima pagină cu poezii dedicate conducătorilor iubiți.

Angel Crudu : Zău ?

Kiraly Andras: Nu- i prost, spișterul asta ! A publicat pe bani buni poezie pe timpul comunismului și ,iată, că se descurcă și pe timpul economiei de piață. Eu îl cunosc de mult. Îmi povestea cum schimba ici colo câte ceva dintr- o poezie consacrată clasei muncitoare și o publica și în " **Scânteia** " și în " **Scânteia tineretului** " și în ziarul județean și în alte câteva publicații... Obișnuia să -mi spună cu cinism : " *Mă, eu am tras șapte piei de pe poezia asta!* "

Angel Crudu: Numai să nu ne belească acum pe noi ! Să fim cu mare băgare de seamă!

Kiraly Andras: Mie mi s -a făcut o greață cumplită, îmi vine să renunț public la nominalizare.Știi ce am aflat deunăzi ?

Angel Crudu(speriat): Ce ?

Kiraly Andras: Am fost în audiență la viceprimărița noastră care mi- a spus că Jenică, poetul pensionar, a primit 50 de milioane de lei vechi de la primarie și că poetul ar fi virat toți banii în contul directorului editurii care -i scoate *plachetuța* pe un preț de nimic . Știi cine e directorul editurii ?

Angel Crudu: De unde să știu ?

Kiraly Andras: Mitică Molidu, consilier pe probleme culturale în cadrul Primariei. Cel care a renunțat acum doi ani la Premiul de Excelență pentru literatură, pe motiv că ar fi consilier local. Și, mă rog, nu se face... Auzi, ce acces subit de corectitudine... de cinste... Acum însă cred că trage toate sforile să ia Jenică Marele Premiu de Excelență în dauna noastră.

Angel Crudu: Este imposibil. Am să demasc în presa locală toata mârșăvia asta. Va ieși un scandal monstru.

Kiraly Andras: Eu sunt sătul de scandaluri. Eu îmi retrag candidatura într- un mod elegant printr un *hai-ku*. Nu vreau să iau Premiul de Excelență!

(recită cu ochii închiși,inspirat)

" Floarea de cireș
renunță
să se urâtească în fruct"

(rugător , așteptând o încurajare)

Ce zici de haiku- ul ăsta ?

Angel Crudu: Ce să zic ? Eu aş merge mai departe, pe aceeași idee:

*Fructul refuză
să se distileze
înjositor în pălincă!*

Hai că am glumit! *Haiku- ul tău* e foarte bun.
Cine-i maestrul haiku-ului în orașul ăsta ?

(Îndârjit)

Dar tu ești nebun ? Vrei să faci jocul ipochimenului de farmacist și de poet ratat? Și să - i joci în strună consilierului Mitică de la Primărie ? Să ne unim forțele să - l doboram pe septuagenarul ăsta...

(recită la rându- i)

"Nici lacrima n -o risipi în van /Ci fă din ea, ce timpul face- n peșteri/ O stalactită necurmată -n creșteri /
Un dinte - și îndreaptă - l spre dușman!"

Kiraly Andras(bate din palme entuziasmat) Tu ai scris asta ?

Angel Crudu: Nu. Autorul este poetul Eugen Jebeleanu. Care a scris în tinerețea lui ca jurnalist, întâmplător, despre tânărul ucenic Ceaușescu , pe când era judecat.Ți- am spus versurile cu nerisipirea lacrimii și preschimbarea ei în armă , doar ca să ne mobilizam . N- ai văzut ce diplomă i- a dat consilierul Mitică lui Jenică ,atunci când a împlinit 70 de ani ?

Și știi de ce ? Nu că s-ar prăpădi de dragul moșului, ci să- i pape banii . Dar pentru asta, trebuia să se revanșeze cumva. Cum ?Să- i dea Premiul de excelență și să facă și pe marele filantrop dezinteresat în jungla lumii noastre literare. Și înainte de asta,dorește să obișnuiască publicul cu ideea că bătrânelul anost merită premiul pentru literatură.

Dar aici la noi, premiul pentru literatură , nu este premiu de virtute, ci premiu de senectute !

Kiraly Andras : Hai să înaintăm un protest în presa locala și centrală și să dăm în vileag toată tărășenia !.

(cu un aer tragic)

Sau să ne dăm foc în fața Primăriei cu foile propriilor cărți scrise până acum.

Angel Crudu: Andi, tu ești nebun? Se vede că ai o genă de sinucigaș în tine.

Kiraly Andras: Numai marii poeți ai lumii au gena asta . Nu vezi, nefericitule ignorant, care ai venit în orașul nostru, că stăm pe scaunele pe care a stat poetul Ady Endre ? Ce crezi tu că ar fi făcut Ady Endre în situația mea ?

Angel Crudu: S-ar fi dus la Paris .Nu cu farmacistul Jenică ,ci cu frumoasa lui farmacistă care-l inspira. Dar nu s -ar fi sinucis... Numai ție îți vine să te sinucizi...

Kiraly Andras: Recunosc cu umilință că locul meu nu e printre voi... Am fost ales din partea "naționalității conlocuitoare", cum se zicea pe timpul Odiosului și Sinistrei ...

(aproape plângând)

Ce să caut eu printre excelențele literare din urbea noastră ?Tu ești un poet, pe cât de tânăr, pe atât de talentat, un fel de Rimbaud al orașului nostru care mustește de talent ca și bradul de rășină și parfum...Iar Jenică, oricum am lua- o, a publicat în revista literară a urbei de pe vremea Congresului al IX- lea al Partidului Comunist Român , adică din 1965 încoace, aproape în fiecare număr , neîntrerupt. Are, așadar, atâta vechime în câmpul muncii literare, câți ani avem noi doi,împreună, încat , pur și simplu, ți- e și rușine să nu-i dai Premiul cel mare pentru literatură... Mai ales că a împlinit și 70 de ani... Oameni suntem , nu- i așa ? Nu suntem câini...În ce privește valoarea noastră literară ?

Vax ! Cine s- o cunoască cu adevărat ?

Tu știi că atunci când a scos Hemingway cartea sa "Bătrânul și marea" a fost nenorocit de critica literară ?

Era cât pe ce să se sinucidă ... Dar, după aceea, lumea a început să citească subțirea cărțulie, că asta este "Bătrânul și marea", o simplă și ciudată cărțulie... Dar ce poveste frumoasă de dârzenie omenească ! Au început ecurile favorabile, autorul a primit *Premiul Pulitzer* și apoi *Premiul Nobel*... Ca să vezi cât dau eu pe critica literara... Dau atât cât merită: un rahat !

(scuipă pe podeaua cafenelei La Storia)

Adevărata critică obiectivă este Sfânta Posteritate. Și cel mai nimerit și bun "hai -ku" al meu rămâne sinuciderea... Am să scriu azi în caietul meu acest " hai ku"...

(Cu hotărâre)

Hai cu mine să ne sinucidem ! Un maghiar și un român /Că mulți alții tot rămân...

Să ne sinucidem... Împreună ! Ce frumos ar fi ! Cât de uniți am fi de data asta în fața istoriei! Cât de uniți am fi în acest *ocean de slavi și de sclavi* care ne înconjoară ! Cât ne-ar admira Europa! Cât ne-ar admira lumea întreagă ... Ce problemă insolubilă am rezolva noi, prin sinuciderea comună...

Da, vor exclama admirativ europarlamentarii :

" În sfârșit, românii s-au conciliat cu ungarul și au pășit împreună în fraternitate și în eternitate pe malurile Crișurilor, Someșului, Mureșului și Oltului ".

Ce imagine poetică devastatoare:românul și ungarul pe pluta morții, pe o altă Plută a Meduzei, dar zmulgând admirația întregii Europe, lumii întregi chiar...

Angel Crudu: Tocmai pentru că suntem *doua insulițe în oceanul slav*, nu trebuie să ne sinucidem, dimpotriva, trebuie să ne unim insulițele.

Kiraly Andras(ironic): Păi , nu asta se face acum de către luminata noastră conducere județeană ? Nu s- a unit insula județului nostru cu insula județului din țara vecină ? Să facem o **euroregiune** ...

(se chircește pe scaun)

Dar mie mi- este din ce în ce mai rău și sufăr de o greață cumplită... Am să scriu ultimul meu "hai ku"... Am sa l scriu... *cu sânge* ! Cum a făcut și bietul Serghei Esenin...

Angel Crudu: Ești nebun! Dar tocmai pentru că ești nebun, cu nebunia ta frumoasă și irațională, te iubesc atât de mult și nu am să te las. Trebuie să ne unim împotriva ipochimenului septuagenar, a consilierului de la Primărie, să facem plângere la membrii juriului... să cerceteze dacă poetul cel mai bătrân din oraș a dat sau nu a dat bani consilierului... Vreau să știu *adevăru*l, oricare ar fi el !

Kiraly Andras : Prostii ! Ce ? Vrei să - i preschimi pe membrii onești ai juriului în polițiști și procurori ? Ei trebuie să ne citeasca opera... Atât !

Angel Crudu : Ce operă ? Trei cărțulii, acolo! Adevărata operă este malversațiunea care ne va văduvi, în final, de Premiul de Excelență. Asta este adevărata operă machiavelic-politică , nu ofurile noastre !

Kiraly Andras: Mă duc să mă sinucid ! Vino să -ți dictez ultimul " hai- ku" înainte de moarte ... *Hai cu mine* .

(Se ridică brusc de la masă și iese val- vârtej din cafeneaua La Storia)

Angel Crudu*(se repede dupa el):* Ce vrei să faci, nebunule !

Scena 6

(În cabinetul directorului Mitică Molidu intră bățos profesorul Parțiu Orvel Tăciunel cu pălărie neagră, baston și pipă veșnic fumegătoare ,om de modă veche,dar și nonconformist de felul său).

Parțiu Orvel Tăciunel : Bonjour, mon cher !

(Își aruncă pălăria și bastonul cu nonșalanță pe fotoliu iar el se așează nepoftit pe un alt fotoliu și își așează picioarele pe o măsuță din fața biroului, pufăind cu voluptate).

Domnule consilier municipal,vă aduc plăcuta veste că am stabilit, în unanimitate deplină și confortabilă, pe câștigătorul Premiului de Excelență la secția cea mai disputată: literatura.

(Se scociorește în buzunarul de la piept și scoate o foaie de hârtie)

Iată procesul verbal al juriului care a desemnat acum o jumătate de oră pe fericitul laureat al Premiului de Excelență pentru literatură!

Mitica Molidu (*ia foaia de hârtie și, după ce o citește, se prăbușește pe scaun*): Nu se poate !

Parțiu Orvel Tăciunel : Ce nu se poate ?

Mitică Molidu: Că bine zici ! Ce nu se poate pe lumea asta ?
(*Îl privește pe profesorul de literatură ca pe o gânkanie*)

Ce nu se poate pe lumea asta ! ?

(*Rupe în bucățele procesul verbal al juriului de literatură*)

Parțiu Orvel Tăciunel(*cade de pe fotoliu pe podea ,aproape în pragul unui atac de apoplexie, pipa îi fumegă pe podea*): Ce mi- ai făcut, Mitică ? Ai rupt un act oficial ! Ești nebun !?!

Mitică Molidu: Tu ești nebun! Nu eu ! Tu ! Nu ai stabilit corect cine este câștigătorul secției de literatură.

Parțiu Orvel Tăciunel: Comisia l-a ales și eu am aprobat această alegere.

Mitică Molidu: Pe tinerelul ăla l- ați ales ? Pe Angel Crudu !?! Nici nu e din orașul nostru, a venit de câțiva ani aici. Ce nume imposibil ! Asta –i nume de poet!? Angel Crudu!

Parțiu Orvel Tăciunel: Este un pseudonim reușit , inspirat din versul rilkean "*Cumplit este orișice înger!*" din "Elegiile duineze" . Iar poetul cu nume de înger nu este rău . Nu este rău deloc, Mitică. L-am citit și eu în urma recomandărilor insistente și entuziaste ale membrilor juriului. Juriul a stabilit că placheta lui intitulată sugestiv și iconoclast "*Mi se rupe- n paișpe*" este cel mai autentic protest al tinerimii române de azi în economia noastră de piață și a acumulării primitive și sălbătice de capital. De capital bănesc sau politic.

Mitică Molidu: De acord, dar de ce vă grăbiți să dărâmați voi statuile idolilor din moment ce nu ați găsit altele în locul lor ?

Parțiu Orvel Tăciunel. Ce vrei să spui, Mitică ?

Mitică Molidu: Cel mai bun poet dintre cei trei candidați este...

Parțiu Orvel Tăciunel : Este ?

Mitică Molidu: Este... Jenică.

Parțiu Orvel Tăciunel (*uluie și dezgustat*)Jenică ?Jenică Vidu ?

Mitică Molidu: Da. Scrie încă înainte de 1965 . Iar din 1965 a publicat fără încetare în revista noastră literară.

A împlinit acum câteva zile frumoasa vârstă de 70 de ani. Primaria i- a dat o diplomă de merit. Nimic mai firesc decât să i se dea și un firesc Premiu de Excelență pentru literatură. Unde a mers mia, meargă și suta ! *Vox populi, vox Dei* !

Parțiu Orvel Tăciunel: Mitică, tu ai citit regulamentul concursului de literatura ?

Mitica Molidu: Chiar eu am facut acest regulament.

Parțiu Orvel Tăciunel: Și ce scrie în articolul 3 aliniatul 5 ?

Mitica Molidu: Păi, de unde să stiu? Eu creez regulamente, nu le mai țin minte.

Parțiu Orvel Tăciunel (*scoate regulamentul*): Iata, ce ai scris chiar tu în acest regulament .

(citește sentențios)

" *Premiile de Excelență se acordă fără a se lua în considerare vârsta,sexul,naționalitatea ori religia*" .Tu dai Premiul având în vedere vârsta, nu talentul. Vârsta înaintată a candidatului nominalizat nu este un criteriu. Criteriul este numai *valoarea*...

Mitică Molidu: Dar știi foarte bine că excepția întărește regula. Jenică este o excepție...

Parțiu Orvel Tăciunel: *Este o excepție, nu o excelență!* Este o mediocritate sânguincioasă! Atât!

Mitică Molidu (*se înfurie*): Taci din gură ! Începi să mă înfurii! Ai uitat ce s-a întâmplat acum doi ani?

Parțiu Orvel Tăciunel(*pălește*) : Ce... să se întâmple ?

Mitică Molidu: Nu ai candidat cumva *și tu* împotriva lui Jenică acum doi ani? Aud ?

Parțiu Orvel Tăciunel: Ba da.

Mitică Molidu: Cu ce ai candidat ?

(Profesorul ridică dezarmat din umeri)

Să -ți spun eu, că văd că ai memoria scurtă sau în subconștientul tău vrei stăruitor să uiți ticăloșia. Ai candidat cu o simpla lucrare de istorie literară , nu cu creație artistică, la secția de literatură. Și pentru că acea lucrare, foarte modestă, de altfel, se referea la un episod din istoria revistei literare din urbea noastră, ai luat Marele Premiu de Excelență în dauna bietului Jenică. De ce ? Simplu! Juriul era alcatuit din redactori de la revista literară despre care ai scris studiul. Care l- au sacrificat pe Jenică. Cel care figurează în primul număr al revistei noastre ilustre din 1965.

(Bate puternic cu pumnul în masă)

Acum este rândul lui Jenică să ia Premiul de Excelență !
Am zis !!!

Parțiu Orvel Tăciunel: Dar membrii juriului nu au hotărât așa ! Juriul a decis în unanimitate să acorde premiul poetului mai tânăr , nonconformist, dar talentat și inedit, domnului Angel Crudu... Dacă nu, ne pedepsește bunul Dumnezeu.

(recitând iar cu ochii închiși din creația poetului Rainer Maria Rilke)

"Cumplit este orișice înger !"

Mitică Molidu: Mai taci din gură cu îngerul tau! Și Satana a fost un înger la începutul începuturilor! Premiul de Excelență trebuie să îl ia în anul ăsta Jenică. A împlinit 70 de ani, încă scrie,culmea este că s- a născut chiar în ziua de 15 ianuarie... Nu crezi ? Uite, buletinul lui Jenică...

Parțiu Orvel Tăciunel: Știu asta. Dar ziua lui de naștere nu este un motiv serios ca să acceadă la marele premiu. Și eu m- am născut în ziua apariției pe lume a lui Isaac Newton, dar nu- mi pică para mălăiață în gură datorită legii gravitației descoperite de el ...

Mitică Molidu: Nu mă interesează. Tu trebuie acum să te reabilitezi în ochii lui Jenică pentru că i- ai furat Premiul de Excelență și suma de bani aferentă, acum doi ani. O lucrare de istorie literară nu trebuia luată în seamă de un juriu serios și cumsecade al unei secții ce se cheamă *de literatură*. Ce are de -a face lucrarea ta istorică , anemică de-altfel, cu literatura ? Sau, *horribile dictu*, ce are de- a face sula cu Prefectura ?

(Șuieră printre dinți)

Dacă nu refaci procesul verbal al juriului și care să indice clar cine este adevăratul câștigător, am să trec la represalii. Nu am să te mai propun în veci în funcția de șef al juriului pentru secția de literatură. Nu o să mai câștigi nici o lăscăie din banul public! Te scot și de la *Universitate* !
Și ai trei copii de crescut!

Parțiu Orvel Tăciunel : Am nimerit întâmplător la șefia juriului pentru literatură pentru că fostul conducător al juriului s- a retras pentru a candida la secțiunea de învățământ universitar... Cu ce sunt eu vinovat ? De ce s- a retras ? Și de am fost numit eu în locul lui ?

Mitica Molidu: Nu mă interesează astfel de amănunte inutile. Eu știu un singur lucru: Jenică Vidu trebuie să ia în acest an Premiul de Excelență! De un an de zile cutreieră toate crâșmele din urbe și exclamă în auzul tuturor:” *Singurul dor arzător al vieții mele este să îl ajung din urmă pe poetul Titican și chiar să – l și întrec!*”

Și tot așa a strecurat în mințile și urechile tuturor această idee obsesivă , încât aproape toata lumea literară s- a obișnuit cu aceasta idee și dorință...
Este visul vieții lui ! Putem noi să stăm în calea visului vieții unui om și unui scriitor ? Unui om și scriitor de 70 de ani ?

Parțiu Orvel Tăciunel: Dar cum să -i conving pe membrii juriului să se adune din nou pentru a rediscuta propunerea Dumneavoastră ?

Mitica Molidu: Simplu. Le spui fiecăruia în parte că sunt profund și în mod legitim nemulțumit de alegere și că doresc să se reanalizeze și să se revizuiască toate cele trei dosare cu opera literară ce aparțin candidaților nominalizați la Premiul de Excelență. *Errare humanum est !* Să se citească încă o dată și cu mare atenție toate poeziile...Daca mai vor să fie membri în juriul de literatură în anii care vin și dacă mai vor să beneficieze de stipendiile cuvenite pentru munca lor...

Parțiu Orvel Tăciunel (răsuflă din greu): Am să - i sun. Am să-i adun !

Mitică Molidu: Să nu uitați cine este câștigătorul!

Parțiu Orvel Tăciunel : Am înțeles... Excelența Voastră !!!

(se retrage pe dindaratelea)

Scena 7

(În biroul primarului intră consilierul Mitică Molidu)

Mitică Molidu: Bine v-ati întors de la Bruxelles, Excelență!

Primarul: Hai lasă vrăjeala ! Multi candidati la Premiul de Excelență m-au sunat la Bruxelles si Strasbourg.

Pe cine premiem in anul ăsta ?

Mitica Molidu(vădit incurcat): Pai, nu prea avem marile personalitati din primele doua Gale ale Premiilor de Excelenta. Ca Excelențele adevărate nu se fac de la an la an. Nu sunt ca piesele de ștaț. De aceea, eu zic ca trebuie sa ne grabim sa i bagam pe toti in partidul nostru pana mai avem încă excelente, sa nu ramanem peste cativa ani cu ciurucurile.

Primarul: N-avem nevoie de ciurucuri si de oportunisti fara nici o fama in partid. Sa fie clar.

Mitica Molidu: Stiu eu asta. De aceea am si scos categoria de "Oameni politici" de la Premiile de excelență.

Primarul (acces de sinceritate): La drept vorbind, politicienii nostri nu sunt Excelente.

Mitica Molidu: In afara de Excelenta Voastra ! V am pregatit pentru sectiunea "Omul anului" cand va ganditi sa va retrageti din viata politica.

Primarul: Mai va pana atunci, stii bine. Hai sa vedem pe cine premiem noi anul asta.

Mitica Molidu: La toate sectiunile au iesit partizanii si simpatizantii nostri,azi excelente,maine membri de vază ai partidului nostru. Numai la sectiunea literatura s a intamplat un mic incident.

Primarul: Ce incident ?

Mitică Molidu:Juriul l a ales pe poetul cel mai tanar...

Primarul: Si am auzit inca de la Bruxelles ca este, de departe, cel mai talentat...

Mitica Molidu(tuseste incurcat): Poate că o fi,dar in spatele omului nostru pe care l-am propus , stau cateva mii de pensionari pe care poetul septuagenar ii reprezinta cu brio si ai carui partizani ii citesc glumitele din ziar . Pensionarii sunt bine organizati, ca pe vremea partidului comunist din care a facut parte si candidatul nostru . Pensionarii fac sedinte la nivel de asociatie , aduna semnături, vor veni in numar mare la Gala Premiilor de Excelenta sa l aplaude din rasputeri pe reprezentantul lor. Prin aplauzele veterane, vom avea voturi proaspete si sigure la alegerile locale si la cele parlamentare. Numai in capitala de judet avem peste 50.000 de pensionari, fara a mai pune la socoteala intreg judetul.

Primarul (convins): E clar, ii dam Premiul de excelenta lui Jenica Vidu. Acordarea Premiului de Excelenta la sectia de literatura este lamurita. Mai departe ?

Mitica Molidu: La sectia de arte vizuale nu avem nici un interes, artistii plastici sunt putini si divizati, am lasat juriul sa aleaga pe cel care a facut statuia unui om politic roman,primul primar român de dupa Marea Unire.

Primarul : Este o lovitură bună. Ne vor aplauda intelectualii patrioti . Mai departe...

Mitica Molidu:La arta dramatica trebuie sa alegem un reprezentant al nationalitatii conlocuitoare ca sa avem masa de manevra la alte sectii. Chiar daca se supara unii actori români din oras. Sunteti de acord ?

Primarul Da.

Mitica Molidu:*La muzica,trebuie sa o sacrificam pe doamna cu naiul. Asta - i baiul ! Sa fie tot un reprezentant al nationalitatii conlocuitoare, pentru ca o treime din premii trebuie sa fie a acestei etnii care reprezinta o treime din urbea noastra. Sfanta Treime, v am mai zis. Colacul de salvare!*

Primarul : De acord.

Mitica Molidu: La acte de curaj, va spun sincer ca este mai mare rusinea. Nu avem decat un baiat de toata isprava si care a salvat din apele raului nostru doi frati de la inec sigur. Alti curajosi nu am mai gasit in tot orasul, desi am cautat cu lupa...

Primarul : Sa-i dăm lui Premiul că nu are efect politic . Curajul la politicieni români ? O contradictie in termeni !

Mitică Molidu:La invatamant preuniversitar, am sugerat sa aleaga pe dascalul care are cea mai mare charisma politica... Sa l atragem pe el si pe cati mai multi colegi de ai lui si elevi din clasele superioare spre partidul nostru... La invatamant universitar, lupta este mare... "*Sorbonica*" noastra trebuie salvata prin alegerea unui om deosebit... Am lasat juriul sa aleaga si l a desemnat in unanimitate pe cel mai potrivit...

Primarul : Alte sectii ?

Mitica Molidu: La mediu, nu trebuie sa iasa cu nici un chip scandalagii de ecologisti care au lansat programul "*Lasati râul verde!*" Si care v-au si injurat vârtos pentru ca ati canalizat râul, distrugând sălciile ...

Primarul: Aoleu ! Daca iese ecologistul, ne am ras ! Umple urbea de parcuri, nu ne mai lasa sa construim nici un complex comercial... De unde sa mai iasa comisionul normal pentru partidul nostru ?

Mitica Molidu: Lasati pe Mitica, nu va fie frica... iese cine trebuie! Jos cu ecologistii din orasul nostru ! Sa ne intoarcem acum la padure in plină eră informatică ?

Primarul(*cade pe gânduri*):Acolo in Occident, sa stii, Mitică, un lucru limpede ca buna ziua: *ecologistii sunt la mare pret*. Dar pana o sa fie si la noi asa,vom fi murit demult... La noi, singura mare miscare verde a fost cea legionara. Dar s a dus si ea ! Mai departe!

Mitica Molidu:La tineri de perspectiva, sunt doi baieti si o fata... Dintre baieti, un cercetas...

Primarul: Sa l premiem pe cercetas, astia stiu sa se organizeze, avem nevoie de astfel tineri in partidul nostru care se bosorogeste...

Mitica Molidu: Am inteles.

Primarul : Mai e mult?

(se uita la ceas)

Mitica Molidu: Nu. La *mass media*, nu m-am prea bagat ca daca simt jurnalistii ca se umbla la jurii se fac foc si para. Am lasat juriul de capul lui, aleaga pe cine doreste.

Primarul: Numai sa nu iasa vreunul din ziaristii care ma baga mereu in colimator.

Mitica Molidu: La sectiunea asta, nu stiu cine iese. Imi pare foarte rău. Presa este a patra putere in stat. Nu ma bag, ca primesc in cap ciomag. Asta e umilul sfat pe care il dau.

Primarul: Bun, la presă nu ne mai băgăm. Mai e ceva ?

Mitica Molidu: La sport, trebuie sa ne supunem iar Sfintei Treimi, nu avem ce face.

Primarul: Nu avem vreun fotbalist pe care sa l premiem si sa umplem stadionul cu partizani de ai nostri ?

Mitica Molidu: Nu, din pacate, nu avem fotbalisti. Asta e marfa rara, de Capitala. Dar , in compensatie, va ofer o surpriza la sectiunea managementul afacerilor.

Oricare dintre cei trei concurenti va manifesta intelegere maxima pentru partidul nostru. Am vorit cu fiecare in parte, fara sa stie unul de altul. Dupa ce ia premiul, ne da contravaloarea lui sub forma de cotizatie platita anticipat.

Primarul: Bravo! Avem nevoie de multi bani pentru campania electorala !

Ai terminat, nu-i asa ?

Mitica Molidu: Nu se poate sa punem punct fara caritatea si protectia sociala. Aici nu influentam in nici un fel ca nu avem interes.

(cu degetul la buze)

Sa iasa cel mai bun ca sa avem beneficiu de imagine si renume de impartialitate.

Primarul : Dar ai uitat sa mi spui : cine va fi *omul anului* ?

Mitica Molidu: Excelenta, pentru mine numai Dumneavoastra sunteti *omul anului*. Sunteti primul parlamentar european din capitala judetului nostru. Pentru mine nu mai exista nici un alt om al anului, nu au decat sa si sparga capetele castigatorii cand au sa desemneze dintre ei pe omul anului...

(frecandu si mainile)

Toata Gala Premiilor de Excelenta merge ca unsa..

(intunecandu se brusc)

Cu exceptia sectiei de literatura... Te pui cu ..." *geniile* " ?

Ma duc sa vad ce s a mai intamplat acolo ! Ramaneti cu bine Excelenta a Excelentelor !

(iese pe dindaratelea, inclinandu se mereu)

Scena 8

(La o masa in cafeneaua "La Storia" din centrul orasului cei trei poeti concurenti beau impreuna)

Angel Crudu: Fratilor, stiti la ce m am gandit eu ?

Jenica Vidu: Da, ce, tu gandesti, ma ? Daca ai gandit , nu te ai mai pune cu mine ? Tu stii cine sunt eu , ma ?

Angel Crudu(parafrazand):

"Esti cel mai batran poet din orasul acesta"

Dar nu si cel mai bun...

Jenica Vidu (scuturandu l pe poetul ungar) Ai auzit, Andi ? Spune ca sunt cel mai batran,dar nu si cel mai bun Dar si in poezie este ca si in chestiunea vinului, *cu cat mai vechi este poetul, cu atata este mai bun.*

Atunci de ce nu merge sa spuna asta juriului sau sa se retraga ca un om de onoare?. .Dar el nu se retrage ca nu –i un om de onoare. Onoarea este un apanaj al marilor maestri,al seniorilor, este numai a noastra, a veteranilor de razboi.

Angel Crudu : Da, ce tu ai fost la razboi ?

Jenica Vidu: Si inca la ce razboi? Mondial !Eu zi de zi ma lupt cu cuvintele, ma scol dimineata in garsoniera pe care mi a dat o primarul - deie- i Dumnezeuul UNIUNII EUROPENE sanatate- beau cafeaua si fortez nemurirea. In fiecare zi! *Nulla dies sine linea.* Tu stii latineste, ma?

Angel Crudu: Da tu stii engleza ? *Do you speak English ?*

Jenica Vidu: *Gavarit pa ruski ? Niet!* Nu stii nimic , ma, eu stiu sa recit din Puskin care a murit intr un duel. In Basarabia noastra. Stii ce s-a zis dupa moartea poetului Puskin ? Habar n-ai ! Sa ti spun eu! *Da smert paeta, vinavat țar !* De moartea poetului ,vinovat este țarul !

Angel Crudu :Vrei sa ne duelam si noi ?

Jenica Vidu: Ne duelam imediat ce ne ducem la Gala Premiilor de excelenta.

Angel Crudu: Fratilor, stiti la ce m am gandit eu ? Ca Nestorul si Matusalemul poeziei romanesti contemporane m -a intrerupt adineauri.

Kiraly Andras : La ce te ai gandit ?

Angel Crudu: Oricare dintre noi ia premiul, sa se oblige acum si solemn ca sa l imparta frateste in trei. Nu i corect ?

Kiraly Andras : Ba da. Eu, unul sunt de acord.

Angel Crudu: Ce zici, Jenica? Impartim premiul ?

Jenica Vidu : *Eu nu- MI impart premiul cu nimeni!*

Angel Crudu : Te-am prins in cursă!

Ai spus: "Eu nu-mi impart premiul cu nimeni", deci tu esti castigatorul! Te ai dat de gol cand ai spus :"
Eu nu- mi impart premiul cu nimeni!. Ai aranjat sa iei premiul,nimuricule!

(Il apuca de piept si l scutura)

Kiraly Andras: Stati cuminti, frati romani, cand ma gandesc cum stam noi aici tustrei la masa, ma duce gandul la" *Miorita*".

Jenica Vidu: *Pe un picior de plai, pe o gura de rai...*

Angel Crudu: *Iata vin in cale, se scobor la vale...*

Kiraly Andras: Trei turme de miei cu trei ciondănei...

Angel Crudu: Unu- i moldovan...

Kiraly Andras: Unu i ungurean...

Jenica Vidu: Altu -i(*rîgîie*) genial... Stimati domni concurenti dati- mi voie sa ma retrag sa ma pot odihni pentru deseara la Gala Excelentelor...

(rîgâie din nou)

Angel Crudu : Nu are rost sa te odihnesti, tot nu o sa-l iei tu, eu am sa iau Premiul de excelenta...

Jenica Vidu: Crezi tu, eu sunt cel mai bun, abia apoi sunt si cel mai batran, dar asta nu conteaza...

Angel Crudu: Daca juriul a facut vreo porcarie politica,am sa fac scandal monstru, mi am mobilizat prietenii, am adus o legiune de colegi studenti...

Jenica Vidu: Ha,ha,ha!. Studentii tai sunt nimica pe langa divizia mea de pensionari... Veteranii de razboi sunt la datorie sa moara pentru generalul... pentru poetul lor... Vei trai si vei vedea...

Angel Crudu Eu, da, sunt tanar , dar tu nu stiu daca mai apuci sa mai vezi gala... Mosule,sprijina te pe baston, nu pe o rima schioapa... Ca ai sa incepi sa schiopatezi si tu....

Jenica Vidu: Eu pot schiopata de un picior ca asta e varsta mea, dar tu schiopatezi serios la cap....

Kiraly Andras: Taceti ,dracului, frati romani, mi e greata de atatea insulte valahicesti...

Vreau sa va fac o surpriza. Mortala.

Jenica Vidu. Ce surpriza ?

Kiraly Andras: Am scos o noua placheta de *haiku*- uri

(Le arata cartea)

Angel Crudu (*uimit*) Dar ce scrie pe coperta ?

Kiraly Andras . Ce sa scrie ? Nimic!

Angel Crudu: Cum nimic? Doar nu m a orbit bunul Dumnezeu... Vad acolo literele "H.H."

Kiraly Andras: Asa e.

Jenica Vidu: Ce inseamna "H.H." Stiu ca un mare romancier a scris un roman intitulat "F". Dar ce-o fi insemand "H.H." ?

Kiraly Andras: Nu am sa va spun decat dupa festivitata de premiere.Va las sa fierbeti.

Jenica Vidu: Prostii. Si asa e o carte pe care ai scos o de cateva zile, iar noi suntem judecati in concurs dupa cartile tiparite de noi anul trecut . Caricatura asta de carte de *haiku* uri proaste si incifrate nu intra in concurs.

Angel Crudu (*chinuit de curiozitate*) Dar ce inseamna "H. H"? *Horribile horribiliorum* ?

Asta o fi insemand ?

Kiraly Andras: Cine ghiceste va lua Premiul de excelenta...

Angel Crudu: " *Mi se rupe n paispe.*".. Cartea mea,numai a mea va lua Premiul de Excelenta ...

Jenica Vidu: "*Pravurile, pulverile*".... Cartea mea ,numai a mea va lua Premiul de Excelenta....

Kiraly Andras (*rasfoind presa*): Aveti perfecta dreptate. Ati citit pronosticurile care s au facut in presa ?

Jenica Vidu Nu.

Kiraly Andras: Uite ce prezice presa noastra ,cea de toate diminetile. Jenica Vidu: 45 la suta, Angel Crudu: tot cam 45 la suta si subsemnatul Kiraly Andras: lo la suta. Cui sa-i dau voturile mele ?

Jenica Vidu: Nu am nevoie de voturile tale !

Angel Crudu: Nici eu !

Kiraly Andras: Daca ati fi baieti de treaba, ne am sinucide toti trei!

Eu, unul m- as sinucide, dar de unul singur ? Nu are nici un haz...

Sinuciderile colective sunt mai haioase...

Scena 9

(Seara cea mult asteptata a decernarii Premiilor de Excelenta. In partea stanga a salii de spectacole a Casei de cultura a sindicatelor- cea mai mare sala de spectacole din oras- sunt mai multi pensionari care agita pancarte . In partea dreapta a salii s-a postat in sa si un grup compact de tineri studenti, care huiduie pe batrani. Intre cele doua tabere infierbantate la maximum se afla un cordon de politisti care asigura ordinea).

Mitica Molidu (pe scena,transpirat): ...Si acum, urmeaza cea mai disputata sectiune, **sectiunea de literatura...**

Pentru aceasta,am sa l invit pe scena pe domnul profesor Partiu Orvel Taciunel,profesor universitar doctor,presedintele juriului sectiunii de literatura ...si care il va anunta pe fericitul maestru al manuirii cuvintelor ... Abia acum jumătate de ora s-a stabilit in mod definitiv si irevocabil castigatorul...

Acord cuvântul eminentului profesor si istoric literar Partiu Orvel Taciunel ! El va deconspira, in sfarsit ,pe fericitul laureat al Premiului de excelenta la literatura.

Grupul de pensionari (striga la unison in stanga) : Ura,ura,ura !!!

Grupul de studenti(striga la unison in dreapta): Ura,ura,ura !!!

Mitică Molidu: Va rog sa faceti liniste! Marele moment al adevărului a sosit si pentru sectiunea de literatură !!!

(Dupa ultimele cuvinte se declanseaza vacarmul: grupul de pensionari, partizanii lui Jenica Vidu, agita naprasnic pancartele in stanga salii de spectacol si striga sacadat : " Vi -du !", "Vi -du !", "Vi-du !", se aud vociferari, strigate,fluieraturi din partea grupului de studenti din dreapta salii,grup care incepe apoi sa strige la unison: "An-gel!", "An-gel!", "An -gel!".Profitand de vacarmul din sala de spectacol, consilierul Mitica Molidu se apropie de profesorul Taciunel ,ii sopteste ceva la ureche si acesta aproba, dand din cap).

Mitica Molidu: Va rog in mod insistent sa faceti liniste. Linistea atat de necesara pentru a afla numele indelung asteptat al castigatorului sectiunii de literatura. Va rog, domnule profesor,in calitatea dvs de presedinte al juriului , puteti anunta in clipa aceasta invingatorul...

P.O. Taciunel : Va multumesc, domnule consilier, coordonator al Galei Premiilor de Excelenta.
(tuseste)

In ingrata calitate de presedinte al juriului pentru literatura, dupa indelungate deliberari, am decis sa acordam premiul de excelenta domnului...

(Grupul de pensionari incepe sa strige sacadat: "Vi -du!", "Vi -du!", "Vi -du!",agitand salbatic pancartele , apoi trupa de studenti nu se lasa mai prejos, clamand frenetic: "An -gel !", "An- gel !", "An- gel !" Politistii sunt nevoiti sa intervina pentru a potoli spiritele.)

Mitica Molidu: Va rog insistent sa faceti liniste ! Poftiti, domnule presedinte de juriu !

P.O.Taciunel(*desface un plic si scoate o foaie de hartie*): Castigatorul Premiului de Excelenta la sectiunea de literatura este...

(in aceeasi clipa asteptata de atata lume din sala suna telefonul mobil al presedintelui juriului si acesta asculta siderat in mijlocul scenei; consilierul Mitica Molidu se apropie nelinistit de profesorul care este gata-gata sa se prabuseasca).

Mitica Molidu: Ce e ? Ce s a intamplat ?

P.O.Taciunel: Primarul nostru este pe fir... Ma suna tocmai de la Bruxelles... Mi a spus ca trebuie sa dam Premiul de Excelenta ... celui alt candidat...

Mitica Molidu(*uluit*): Cui ? Nu lui Jenică ?

P.O.Taciunel: Nu.

Mitică Molidu: Atunci lui Angel Crudu ?

P O Taciunel: Nici lui ?

Mitică Molidu: Atunci cui ?

P.O.Taciunel: Celuilat candidat. Din partea natiunii conlocuitoare. Lui Kiraly Andras...

Mitica molidu(*suiera*) Da -mi telefonul!

(Consilierul Mitica Molidu, in chip diplomatic, face un semn de salut publicului sa inteleaga situatia si asculta tremurand de furie la telefon. Apoi inmaneaza telefonul mobil presedintelui juriului de literatura)

P.O.Taciunel : Ce sa fac ?

Mitica Molidu: Anunta- l castigator pe domnul Kiraly Andras.

P O Taciunel: Am sa innebunesc !!! Prima data a fost Angel Crudu, apoi nu a mai fost Angel Crudu, ci Jenica Vidu, acum ... nu mai este Jenica Vidu, ci Kiraly Andras ? Dar nici n a venit la Gala, fiind sigur ca nu ia premiul...

Mitica Molidu(*scrasneste*): Nu conteaza, tampitule! Anunta l pe castigator. Daca nu iese cine vrea Bruxelles - ul, orasul nostru ramane fara finantare europeana, fara zona libera, fara aeroport international, fara fonduri PHARE, fara euro-regiune, fara... nimic ! M ai inteles? Ce sa fac daca ei au un lobby foarte puternic acolo la Bruxelles, organizat de europarlamentarul Rokes ... In plus, subversivul autor de haiku - uri a scris o carte intitulata " H. H." Care a fost imprastiata pe la Bruxelles si care stii ce inseamna ?

P.O Taciunel : De unde sa stiu ?

Mitica Molidu :Stii ce înseamna pe ungureste "H.H."?

P.O.Taciunel: Nu.

Mitica Molidu: Esti un tampit. Nu ai imaginatie nici de doi bani. "H.H" inseamna "Holnap Harcovo". Pe romaneste "Maine Harcovo"! Azi Kosovo, maine Harcovo !

Te-ai lamurit , acum, profesore ?

P.O Taciunel(*paleste*): Dar asta nu este carte de poezie , ci *manifest politic!* Am auzit si eu de ea ! O calchiere dupa denumirea "Kosovo". Kosovo care si a declarat in mod unilateral independenta... Azi, Kosovo, maine, Harcovo...

(profund revoltat)

Dar cartea de *hai ku* uri intitulata "H.H., nu a constituit obiectul jurizarii noastre... Protestez deschis in numele Regulamentului de organizare al concursului...

Mitica Molidu: Protestezi pe dracu ! E prea tarziu, oamenii din sala asteapta sa le spui cine este invingatorul... Cu orice pret ! Ordinul de la Bruxelles, nu se discuta, se executa ! Dai drumul, pe urma raportam domnului primar ca am executat ordinul. Asa vrea Europa !!! Hai !

(Presedintele juriului se apropie din nou de microfon)

P.O.Taciunel : Va rugam sa ne iertati, dupa cum v am spus si dupa cum se stie si s a anuntat si in presa locala, batalia cea mai indarjita s a dat pentru Premiul de excelenta la sectiunea literatura. Orgoliile creatorilor se manifesta in mod invers proportional in raport cu talentul lor...

(tuseste incurcat)

De aceea, sa nu va separati pe mine. Am primit un telefon chiar de la... membrii juriului care s au adunat intr o ultima formula " **ad hoc**" pentru a lua hotararea finala in ce priveste desemnarea castigatorului sectiunii de literatură. Câștigătorul Marelui Premiude Excelenta pentru literatura este...

Grupul de pensionari : Vi -du, Vi -du, Vi -du !!!

Grupul de studenti: An -gel, An-gel, An-gel !!!

P O Taciunel : Castigatorul Premiului de Excelenta pentru literatura este...

... Kiraly Andras !!!

(In aceeasi clipa izbucneste un vacarm general de dezaprobare atat din partea pensionarilor ,dar si al studentilor. Mai multi pensionari in frunte cu Jenica Vidu navalesc pe scena, urmat imediat de Angel Crudu, insotit de grupul sau de studenti. Un pensionar aplica cu sete o lovitura de pancarta in cap lui Mitica Molidu , iar un student bine facut ii trage un pumn presedintelui juriului care se prabuseste pe scena.)

P.O. Taciunel : Nu mai da! Nu mai da ! Nu sunt vinovat cu nimic ! Am primit ordin de sus , de la Bru...
Angel Crudu si Jenica Vidu(*ii striga acestuia, in fata, la unison*):

Brută! Brută! Brută!

(Peste tabloul viu al incaierarii generale intre pensionarii cu pancarte si steaguri si studentii pletosi de pe scena):

CADE CORTINA